

1 Beluister het lied Kom, God, en schrijf uw naam

[Lied 792: Kom God en schrijf Uw naam | Petrus in het land | KRO-NCRV](#)

- 1 Kom, God, en schrijf uw eigen Naam
als licht over ons uit!
De Naam die dag en nacht vooraan,
de hoogste weg wijst om te gaan,
de Naam die liefde luidt.
- 2 O God die al uw liefde hecht
aan wie van liefde leeft,
omvat de trouw hier toegezegd.
Dat Gij uw zegen op ons legt
uw vrede aan ons geeft.
- 3 Verlaat niet wat uw hand begon,
o God, ontbreek ons niet!
Straal in ons leven als de zon,
Gij van de liefde zelf de bron,
de adem van ons lied!
- 4 Laat zonneklaar te lezen zijn
uw beeld, in ons geprent.
Gij komt en schenkt de beste wijn
waar wij elkaar tot zegen zijn,
tot liefde voorbestemd.

2 Een woord uit de Bijbel: Gen. 2, 15 en v.

¹⁵ De HEER God bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. ¹⁶ Hij legde hem het volgende verbod op: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, ¹⁷ maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.'

¹⁸ De HEER God zei: 'Het is niet goed dat de mens alleen is, Ik zal een helper voor hem maken die bij hem past.' ¹⁹ Toen vormde Hij uit aarde alle in het wild levende dieren en alle vogels, en Hij bracht die bij de mens om te zien welke namen de mens ze zou geven: zoals hij elk levend wezen zou noemen, zo zou het heten. ²⁰ De mens gaf namen aan al het vee, aan alle vogels en alle wilde dieren, maar hij vond geen helper die bij hem paste. ²¹ Toen liet de HEER God de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam Hij een van zijn ribben weg, en Hij sloot het lichaam weer op die plaats. ²² Uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen, bouwde de HEER God een vrouw en Hij bracht haar bij de mens. ²³ Toen riep de mens uit:

‘Dit is ze! Mijn eigen gebeente,
mijn eigen vlees en bloed.
Vrouw wordt zij genoemd,
genomen uit een man.’

²⁴ Daarom maakt een man zich los van zijn vader en moeder en hecht hij zich aan zijn vrouw, en zij zullen één lichaam zijn.

²⁵ Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

3 Voorbeden (naar H. Oosterhuis in *Bid om vrede*)- Vooraf afspreken wie een deeltje voorbidt.

1 God, het is uw werk en uw belofte, als er liefde wordt gevonden in deze wereld, als er gemeenschap tussen mensen mogelijk is.
Wij bidden U, dat wij als man en vrouw, als vriend en naaste, ons mogen spiegelen aan de eerbied, waarmee uw zoon Jesus Christus zijn medemensen heeft liefgehad; opdat wij in zijn geest gelukkig worden en geloven, dat Gij de bron van alle liefde zijt, de liefde zelf, onze God en onze Vader. (stilte)

2 Gij die de mensen man en vrouw geschapen hebt, Gij weet dat het niet goed is om alleen te zijn. Vernieuw dan uw verbond van mens tot mens, en schep verbondenheid van hart tot hart. Toch bidden U ook voor zij die alleen door het leven gaan, dat zij in vriendschap met velen verbonden, levensvervulling vinden en in de inzet voor de bredere gemeenschap zich ontplooien tot aimabele mensen. (stilte)

3 Gij gunt aan alle mensen hun geluk. Gij roept ons in dit leven, om voor anderen te bestaan en vrede te vinden. Wij bidden U voor hen die zo zijn, dat zij als man hun geluk niet vinden bij een vrouw, of als vrouw niet bij een man, maar naar een andere vriendschap zoeken, die voor hen werkelijker is en meer betekent. (stilte)

Slotgebed

God, Gij zijt met hart en ziel aan de mensen getrouwd, Gij hebt U verbonden met ieder van ons. Wij bidden U, dat wij in goede en in kwade dagen uw trouw mogen ervaren ook als we alleen door het leven gaan. En dat wij in uw naam de kracht zullen vinden, om hen die ons gegeven zijn lief te hebben en te eren, bij te staan en trouw te blijven. **Amen.**